

Redactioneel, 11e jaargang, nummer 1/2, mei 2006

Van Michiel van Hulsten, de nieuwe voorzitter van de PvdA, moeten we weer durven dromen. In zijn uitvoerige gesprek met Thijs Broer blijkt dat hij vooral een pragmatische, wakkere dromer is. Idealen moeten haalbaar zijn ('want tussen droom en daad...').

Walt Whitman (1819-1891) was niet pragmatisch, maar wel een groot dichter-dromer, die van randfiguur uitgroeide tot centraal symbool van de links-Amerikaanse 'droom van algemeen geluk en democratische solidariteit', idool van onder anderen Bill Clinton. Henk Hillenaar schreef een groot essay over hem, naar aanleiding van het verschijnen van Grashalmen, een onlangs in het Nederlands vertaalde bundel van Whitman.

In Mexico dromen tien miljoen indianen van een betere toekomst na de komende verkiezingen van juli. Onder leiding van subcommandante Marcos trekken de Zapatistas op campagne door het land. Theaterdocent Rense Royaards doet verslag en vertelt daarnaast hoe hij met acteerlessen vorm probeert te geven aan de dromen van indiaanse plattelandsjongeren.

Over Mao en zijn Chinese droom lopen de meningen uiteen. Frank Willems reageert op een eerder artikel van Aafke Steenhuis ('China en wij', 10e jg, no 4), waarin zij Jung Chang citeert, volgens wie Mao verantwoordelijk is voor zeventig miljoen doden. Willems: 'Hij bracht een drastische verbetering aan in het lot van bijna een kwart van de mensheid.' Jan van der Putten houdt desgevraagd het midden: 'Een definitief oordeel over Mao vellen, dat is nog niemand gegeven.'

Mischa de Vreede dwaalde 'totaal onthecht' door Istanbul, op zoek naar de islamitische Schone Kunsten. Weer thuis vond zij veel daarvan terug in het recent verschenen Tijdslijn van de islamitische Kunst en Architectuur, 'een groot en kostelijk boek'.

In deze Roodkoper ook een bijdrage van Kees Kok over de bloeiperiode van de islamitische cultuur in het Andalusië van de jaren 750-1250. Over islam en vrouwenrechten schrijft Anja Meulenbelt bij de boeken.

In de zevende aflevering van de tiendelige serie over de wording van het christendom, behandelt Alex van Heusden de 'apostolische vaders'. Albert van den Heuvel bespreekt uitvoerig het denken van rabbijn Jonathan Sacks, naar aanleiding van diens Leven met verschil (The Dignity of Difference). In de boekenrubriek worden dagboeken en dichtbundels besproken.

Zijn eerste gedichten in het Nederlands gaf ons ter publicatie de gevluchte Congolees Jean Stanislav Milongo, een man met een dramatisch verleden en sinds kort gelukkig een permanente verblijfsvergunning in Nederland. Hij schreef de regels:

Het heden verontrust ons,
De toekomst kwelt ons,

Het verleden ontsnapt ons.

Hopelijk kan Milongo ooit instemmen met zijn Nederlandse collega-dichter
Hester Knibbe:

Hoe het geheel / zich ook verdeelt,
Niets blijft / voorgoed zoals het was.